

Den blbec

Pavel Čadek

Hej dne,
proč jsi takovej blbec?
Už od rána mi házíš klacky pod nohy.
Nemůžeš si dát už chvíli pohov?
Přece nemusí být všechno takhle na hov.

Hej dne,
já vím, že za to nemůžeš,
možná tvůj táta den byl ras
a máma dnice, polednice s jazykem ostrým jako dýka,
ale proč zrovna já musím za to pykat?

Hej dne,
tak už se na to fakt vykašli a pojď na pivo
a budem zase kamarádi,
zavzpomínáme na staré časy,
jó, oba jsme byli blbci asi.

Já vím, že je to jenom věci dneška,
že možná dneska mám tak trochu peška,
ale zítra už mi bude zase hej carara tralala,
že se mi prostě všechna smůla dneska vybrala.

Je to jenom věci dneška
a proto vážně nechci zítřek zmeškat,
tak jdu spát, ať zítra můžu dělat juch carara hopsasa,
těším se, až zítra nebudu se cítit pod psa sám.

Je to jenom věci dneška, houuu.
Je to jenom věci dneška, houuu.

Hej dne,
nemůžeš vzít si příklad ze svých starších kolegů dnů,
co byli celkem fajn?
Tak třeba ten den, kdy jsem s dědou střílel z luku,
nebo kdy zvedli mě s křikem: „Tys vyhrál, kluku!“

Hej dne,
anebo klidně buď teď blbec,
ale změň se, jak třeba den, kdy měl jsem první rande,
nejdřív nemohl jsem trému ustát,
ale nakonec padla má první pusa.

Hej dne,
bylo i pár tvých kolegů, kdy bylo hůře,
dnů těžkých, plných beznaděje,
tak jen z těch si prosím neber příklad
a přesto, i tehdy moh jsem si říkat:

Já vím, že je to jenom věci dneška,
že možná dneska mám tak trochu peška,
ale zítra už mi bude zase hej carara tralala,
že se mi prostě všechna smůla dneska vybrala.

Hooou.

Je to jenom věci dneška, houuu.

Je to jenom věcí dneška, houuu.

Je to jenom věcí dneška
a proto vážně nechci zítřek zmeškat,
tak jdu spát, ať zítra můžu dělat juch carara hopsasa,
těším se, až zítra nebudu se cítit pod psa sám.

Je to jenom věcí dneška,
je to jenom věcí dneška,
je to jenom věcí dneška.